

[Wilhelm]

nævnene blev indført i 1973, er efter almindelige bedømmelser blandt forsvarsadvokater en indskrænkning af retssikkerheden på dette område.

Når der tales om registreringen, er det muligt, at kriterierne ikke er ændret så forfærdelig meget, men vi har jo i alle andre sammenhænge erkendt, at der er tale om en ekstra fare for den enkeltes personlige integritet, i og med at man har fået den teknik, der hedder EDB, og de samkøringmuligheder, der er. Den EDB-overførsel af kriminalregisteret og andre politiregistre, der har fundet sted fra 1978 og til nu, er i den forstand en trussel mod den enkeltes retssikkerhed. Fotograferingen ligedan, hvad hr. Bernhard Baunsgaard og fru Ebba Strange har erklæret sig enig med os i.

Når der er tale om aflytning osv., er det muligt, at praksis ikke er ændret så forfærdelig meget, men det er i hvert fald i strid med hensigten, da man i sin tid indsatte dette stykke – så vidt jeg husker stk. 5 – om, at der skal gives en eftermeddelelse, at denne bestemmelse praktisk taget aldrig benyttes.

Desuden har vi oplevet ting, som disse forslag slet ikke berører, fordi vi har skønnet, at der ikke var nogen som helst mulighed for at få en fornuftig snak om det: at politiet kan skaffe sig oplysninger om bibliotekslån, at politiet kan skaffe sig en udskrift af sociale klienters CPR-numre fra et helt område. Herudover har vi oplevet en udvikling omkring anvendelsen af provokation som såkaldt efterforskningsmiddel. Alle disse ting er ting, der går i retning af mindre retssikkerhed.

Jeg vil ikke påstå, at der ikke i den samme periode kan være sket andre ting, der gik den anden vej, at forsvarerne i hvert fald formelt og måske også reelt fik deres stilling forbedret ved reformen i 1978 osv., men på alle disse områder finder jeg, det er ganske klart, at der er tale om ting, som vi ikke kendte tidligere, eller som i hvert fald ikke opfylder de hensigter, der var med tidligere reformer, og at man derfor kan tale om en nedbrydning af retssikkerheden.

Venstres ordfører var i sine generelle bemærkninger inde på, at venstre også ønskede tilbagevenden til forskellige ting, men det var hovedsagelig nogle andre ting end dem, vi har opstillet her. Det var bl.a. en tilbagevenden til det, hr. Bjørn Elmquist kaldte alle

partiers tillid til retsvæsenet. Jeg ved ikke, hvad det er for en historisk epoke, hr. Bjørn Elmquist dér vil vende tilbage til. Det var måske den epoke, da en vis venstremand, hr. Hørup, slog sine folder i det politiske liv. At tale om ubetinget tillid til retsvæsenet synes jeg er en bagtalelse af nogle af de bedste repræsentanter, der har været for det parlamentariske venstre. Der var ikke nogen tillid, og der bør ikke være nogen tillid. Hørup er den, der først og fremmest har gjort opmærksom på, at det er en pligt for de offentlige repræsentanter at have mistillid til retsvæsenet. Han har ikke bare sagt skepsis, han har sagt mistillid, ikke bare til politiet, men sågar til domstolene. Det er altså en romantisk forestilling, at der på et eller andet historisk tidspunkt var den ønskesituation, at alle partier havde en blind tillid til retsvæsenet. Den har heldigvis aldrig eksisteret, og det tjener de daværende venstremænd til ære, at den ikke eksisterede.

Jeg skal herefter gå ind på de konkrete bemærkninger til vores forslag, men straks sige, at det selvfølgelig er plat umuligt at svare på det hele og tage alle detaljer med. Det er vi selvfølgelig selv skyld i i meget høj grad, når vi har gjort disse forslag både så talrige og så udførlige i deres bemærkninger. Jeg vil også sige, at jeg synes, mange af kommentarerne tyder på, at ikke alle ordførere rigtig har nået at læse dokumentationen og bemærkningerne og bilagene. Det skal jeg ikke bebrejde nogen, for det er en ret stor dyngede at få i hovedet, men jeg håber, det sker i takt med udvalgsbehandlingen.

Angående lovforslaget om registrering, lovforslag nr. L 18, fik vi fra ministeren og fra socialdemokratiets ordfører kun at vide, at det jo er noget, strafferetsplejeudvalget arbejder med, og det arbejde kan man bare afvente. Jeg er uenig af flere grunde. Dette er ikke kun et strafferetsplejeudvalgs domæne. For det første synes jeg, der er noget kedeligt ved, at folketinget og specielt de partier, der ikke har part i regeringsdannelsen, skal tvinges i en vente-position i forhold til alle mulige mere eller mindre tekniske udvalg. For det andet: selv om man accepterer det – og det accepteres alt for meget – så er det ikke kun strafferetsplejeudvalgets område, det er et led i en generel registerproblematik, og vi kan ikke forvente, at strafferetsplejeudvalget vil tage alle de almindelige registersikker-